Tzidkas HaTzaddik #1

ראשית כניסת האדם לעבודת ה' צריך להיות בחפזון כמו שמצינו בפסח מצרים שהי' נאכל בחפזון ולא פסח דורות. מפני שההתחלה לנתק עצמו מכל תאות עוה"ז שהוא מקושר בהם צריך לשמור הרגע שמתעורר בו רצון ה' ולחפוז על אותו רגע למהר לצאת מהם אולי יוכל. ואח"כ שוב ילך במתינות ולאט כדין פסח דורות:

The beginning of a person's entrance into the service of G-d must be rushed. As we find regarding the eating of the first Passover [sacrifice] in Egypt; it was eaten in a rush, but the Passover of subsequent generations was not [eaten in a rush]. For when one begins to cut oneself off from all desires of this world to which one is connected one must be aware of the moment wherein the desire to serve G-d awakens. One must rush to that moment and hurry to escape, maybe it is then possible. And then, later, one can go along moderately and slowly, like the laws of the Passover of subsequent years: